

Та що сторих направих
 на твоя брат Никола,
 та ми главата отрязав.
 Милкана му нищо не рече
 и са горе качила,
 погледна горя и долу —
 не видя никжд никого,
 та са назади повърна,
 чи си Димитра поела
 не го на рамо турила,
 та го у тѣх занеси,
 та го е там турила
 на негови меки дюшеци,
 дръпнала та го завила
 на негови вадени килими,
 та си у дома отиди.
 Зора са ѝ съзорило —
 Димитровата майчица
 на Димитър си думаше:
 „Я стани, стани, Димитре,
 да си кравите издуиш,
 издуиш, да ги изпѣдиш;
 кравитѣ на говедаря
 телцитѣ на телчаря.“
 Димитровата майчица —
 тя си е станала,
 та си кравите изпѣди
 кравите още телцитѣ,
 та се назади повърна,
 и на Димитра думаше:
 „Я стани стани, Димитре“,
 Димитър още не става,
 та станала та го отвила —
 Димитър заклан лежеше.
 Тя си нищо не рече,
 а са назад повърна,
 чи въ чаршията отиде
 та си дюлгери откупи
 дюлгери, стари мастори,
 на Димитра къща да прават.
 и са назад върнала:
 Дюлгери Димитър понесли.
 Милкана иди отсреща
 със два бели бакрача,
 Милкана дума дюлгери:
 „Дюлгери, стари мастори,
 я си Димитра сложети,
 в очи да го погледна“.